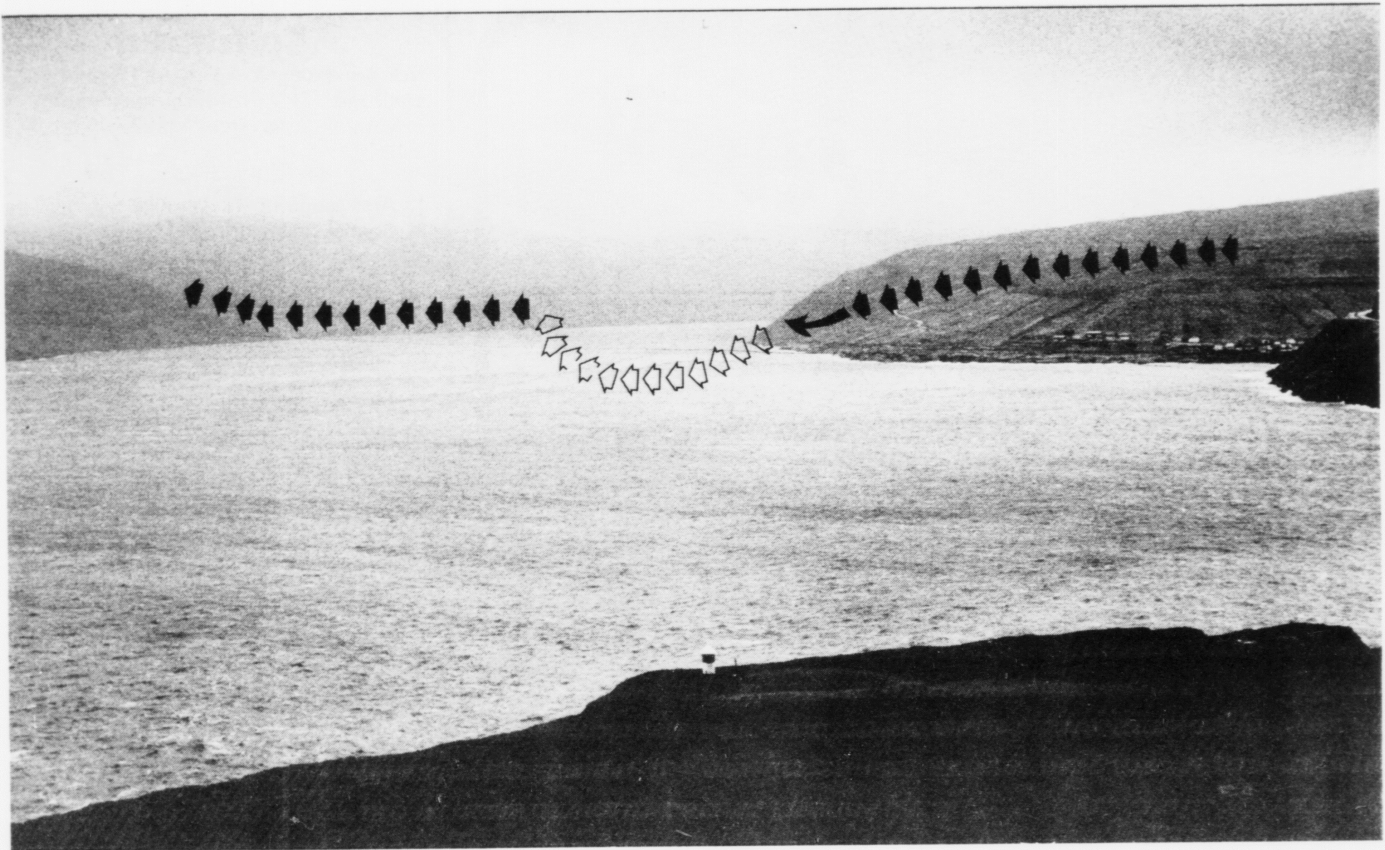

nyttar einki at hava eina meining í dag og eina aðra meining í morgin, eitt petti av tunnil her og eitt petti der. Vit eru noyddir at siggja tað sum eina heild og út frá tí at arbeiða miðvist.

Nú havi eg av góðum grundum nokk so nógv samband við vágafólk og min niðurstøða er — og eg veit, at tað eru nógv, sum eru samd við mær — at vit eiga at fáa eina góða samferðsluáð úr miðstaðar-økinum og líka vestur í Vágar. Hetta hevur týðning, bæði fyri oynna og fyri tann aktivitet, sum skal vera í oynni, og her kann serliga verða hugsað um flogvøllin.

Tað, sum sitandi samgonga ger við hesar samferðsluspurningar, ið eru átroðkandi í Norðstreymi og Vágoy, er fyrst og fremst, at vit ætla at fáa bergholið ígjøgnum millum Kaldbakshotn og Oyrareingir, tí tað er fyrsta stigið á vegnum at fáa samferðsluáðarnar til flogvøllin í lagi.

Haraftrat verða í løtuni kanningar gjørdar viðvíkjandi møguleikunum at fáa fast samband um Vestmannasund við tunnilsgerð. Samstundis verður farið í holt við at gera forkanningar og útroknar um, hvat tað kostar at leingja flogvøllin í Vágum, soleiðis at samferðsluáðin við úrheimin eisini verður í lagi.

Samfelagsliga og politiska aspektið

Tað er eyðsýnt, at tað samfelagsliga aspektið er ógvuliga stórt, um hesar samferðsluáðar kundu blivið í lagi. Hetta kemur at mótvirka miðsavnan, sum í dag má metast sum størsti vandin fyri at hetta samfelagið — vit kunnu hyggja at, hvussu tað hevur gingið í Íslandi og Grønlandi. Vit áttu at tikið ein lærupening av gongdini har. Tí greitt er, at út frá einum tekniskum sjónarmiði, er einki í vegin fyri, at vit kunnu savna allar føroyingar í Suðurstreymoy. So kundu vit sæð, um øll vóru so glað fyri tað.

Tað eru politiskir flokkar í hesum landi, sum arbeiða ógvuliga miðvist fyri at byggja hetta landið upp, soleiðis at lótingið verður eitt forstærð Tórshavnar Býráð. Tað fer at verða synd fyri okkara eftirkomarar, um so skal vera.

Tað kemur at vera til ólukku fyri land og fólk.

Eg havi í fleiri greinum í Sosialinum vist á, at mátin at arbeiða fyri sentralisering í hesum landinum er at halda bygdinar ósamdar. So nógv klandur sum møguligt, og tí er at koma á tingborð við so nógvum ókonstruktivum uppskotum sum møguligt, soleiðis at ein kann leypa øði í grindina. Eg má sjálvur siga, at eg sum

vágamaður feli tað ógvuliga beiskt í veruleikanum at bliva »generaður« út í húð og ham av einum manni sum t.d. Svend Áge Ellefsen, tá hann stendur á tingsins røðarapalli. Brikslaður fyri at svikja mína føðioyggj, men eg veit, at endamálið hjá honum er at fáa spjaðing í, soleiðis at sentralistarnir í Havn kunnu fáa yvirtak.

Tað skal nú aldri eydnast honum. Eg ætli mær at arbeiða konstruktivt við samferðsluspurningunum, bæði til og úr Vágum. Gera vit tað, og halda vit saman, so skulu vit nokk koma ígjøgnum.

Gongdin í málinum

Síðan fundin hin 5. oktob-er 1986 í Vágum er hent tað, at vit hava hildið tey lyfti, vit lovaðu tá, við at syrgja fyri at seta forkanningar í verk av hesum samferðslumøguleika til Vágoy. Eitt sindur harmur var eg um, at beint aftaná at fundurin hevði verið, tá var øll frageiðingin kunngjørd í einum ella øðrum blaði. Soleiðis fingur felagskommunurnar í Vágum ikki møguleika fyri at »presentera« hetta uppskotið, teir høvdu, undir einum fyri eini samlaðari pressu. Tað verður so harvið. Hent er hent, og skaðin er kanska ikki so stórur.

Hin vandin við at skapa »splid« millum landspart-

arnar havi eg vist á í greinum fyrr í bløðunum og tað hendir so sjálvandi eisini her. Vit mugu bert standa fastir og siga, at vit arbeiða sambært avtalu við felagskommunurnar og eiga vit, sum vóru á fundi, ikki at leypa fram-av. Ikki tosa ov nógv, men bert fáa arbeiðið gjørt.

Nú í seinastuni hevur verið eitt satt rok um eina ella aðra ferð til Aalesund, sum tveir lótingsmenn úr Vágum skuldu fara saman við umboðum fyri Landsverkfrøðingsstovnin. Tað undraði meg ógvuliga nógv, at Landsverkfrøðingsstovnurin fer og keypir fogferðaseðlar til tveir lótingsmenn í Vágum, ið skulu til Aalesund at hyggja eftir »undirvatnstunnum«.

Eg má siga, at hatta var meistarligt.

Eg haldi, at Svend Áge Ellefsen hevði ikki kunnað gjørt tað betur fyri at skapa spjaðing í um henda spurning.

Á tí støði, sum projektið er í dag, og tann mátin, ið avtalaður er, at vit skulu royna at fáa tað ígjøgnum uppá, so má arbeiðast varisliga. Eg vil siga, at tað er í og fyri seg í lagi at fara eina kanningarferð fyri at hyggja, hvussu áðir hava gjørt hesi ting, men so eigur man eisini at hava fyri eyga, at tað skulu vera relevantir persónar, ið fara. Skulu tað vera umboð fyri lótingið, so vildi eg mett tað vera

rætt at senda formannin í samferðslunevndini og formannin fyri felagskommunurnar í Vágum at hugt at hesum tunnilsgerðum.

Eitt annað var at sent samferðslunevndina hjá lótinginum at kanna hetta málið fyri at seta seg inn í tingini. At fara at »plukka« tveir lótingsmenn úr Vágum burtúr øllum til at kanna hetta, dugi eg ikki at siggja, at tað er nøkur grund til. Ivan Johannesen hevur allan neyðugan kunneika til »undirvatnstunnellir«, tað veit hann, og Áge Ellefsen, fólkafloksumboðið í Vágum og eftir øllum at døma sentralistiskur umboðsmaður fyri Tórshavnar Býráð, hann hevur neyvan tær stóru fyrirreitingarnar fyri at gera eina tilika kanning. Eg haldi ikki, at vit eiga at lata hesar hugsanir, sum eru frammi um hetta fasta sambandið til Vágarnar

koyra av sporinum fyri tað, um tað hevur eydnast móttøðumonnunum at seta split í. Tað, sum allir eiga at gera sær greitt, er, at spurningurin er um eitt ferðslusamband um Vestmannasund og ikki um eitt ferðasamband til Aalesund.

Nei, lat okkum gera hetta púra greitt, at skulu vit ígjøgnum við hugsjónum, sum hesum, eiga vit at arbeiða konstruktivt. Tað er at ansa eftir ikki at lata seg orkmyla av villum hugskotum, tí sum eg havi sagt áður, hetta hevur týðning fyri samfelagið — tað hevur týðning fyri Vágoy. Nei.

Um vit ikki gera eitt vala arbeiði her, kunnu vágamenn og allir aðrar gera sær greitt, at eitt val aðrenn ár 2000 kann bliva tað, at vit sleppa at velja umboðsmenn í Tórshavnar Býráð og ikki á Føroya Løgting.

